Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Napoli, Sezione Lavoro, Italien) — Raffaello Visciano mot Instituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Mål C-69/08) [1]

(Socialpolitik — Skydd för arbetstagare — Arbetsgivarens obestånd — Direktiv 80/987/EEG — Skyldighet att betala samtliga utestående fordringar upp till en viss i förväg fastställd gräns — Kvalificering av arbetstagarens fordringar gentemot garantiinstitutionen — Preskriptionsfrist)

(2009/C 220/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Raffaello Visciano

Svarande: Instituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale di Napoli Sezione Lavoro — Tolkning av artiklarna 3 och 4 i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 283, s. 23; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 121) — Garanti som omfattar lön avseende de tre sista månaderna av ett anställningsavtal inom en fastställd högsta gräns — Avdrag från ersättningen för förskott på lönen som betalats av arbetsgivaren — Nationella bestämmelser enligt vilka det är möjligt att klassificera samma ersättning på olika sätt i juridiskt hänseende beroende på vem som är betalningsansvarig och att ändra preskriptionsfristen för att väcka talan.

Domslut

1) *Artiklarna 3 och 4 i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens utgör inte hinder för nationella bestämmelser som gör det möjligt att kvalificera arbetstagares utestående fordringar som socialförsäkringsförmåner när de betalas av en garantiinstitution.*

2) *Direktiv 80/987 utgör inte hinder för nationella bestämmelser som använder arbetstagarens ursprungliga lönefordran endast som utgångspunkt vid fastställandet av den ersättning som garanteras genom att garantifonden ingriper.*

3) *Då en arbetstagare begär att en garantifond ska betala utestående lönefordringar utgör direktiv 80/987 inte hinder för att tillämpa en preskriptionsfrist på ett år (likvärdighetsprincipen). Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att pröva om den utformats på ett sådant sätt att det inte i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som följer av gemenskapsrätten (effektivitetsprincipen).*

[1] EUT C 107, 26.4.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2009 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België — Belgien) — Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Wintere (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08) mot Belgische Staat

(Mål C-124/08 och 125/08) [1]

(Förordning (EEG) nr 2913/92 — Gemenskapens tullkodex — Tullskuld — Tullbelopp — Underrättelse till gäldenären — Handlande som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder)

(2009/C 220/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Wintere (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08)

Motpart: Belgische Staat

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Cassatie van België — Tolkning av artikel 221.1 och 221.3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (i den lydelse som gällde år 1992) (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) — Uppbörd i efterhand av import- eller exporttull — Huruvida det krävs att tullbeloppen bokförs innan gäldenären underrättas — Preskriptionstid — Tullbedrägeri — Solidariskt ansvar

Domslut

1) *Artikel 221.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ska tolkas på så sätt att den underrättelse om import- eller exporttull som tullmyndigheterna på lämpligt sätt ska lämna till gäldenären endast kan ha rättslig verkan om tullmyndigheterna dessförinnan har bokfört dessa tullbelopp.*

2) *Artikel 221.3 i förordning nr 2913/92 ska tolkas på så sätt att tullmyndigheterna kan, med rättslig verkan, underrätta gäldenären om det tullbelopp som lagligen ska betalas efter utgången av den treårsperiod som beräknas från och med den dag då tullskulden uppkom, om tullmyndigheterna till följd av ett handlande som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder inte har kunnat fastställa det exakta beloppet. Detta gäller även när det inte är gäldenären som har begått detta handlande.*

(1) EUT C 142, 7.6.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2009 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België — Belgien) — För det första Distillerie Smeets Hasselt NV mot Belgische Staat (belgiska staten), Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co, BVBA, likvidator för Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh och Firma De Vos NV, för det andra Belgische Staat mot Bollen, Mathay & Co, BVBA, likvidator för Transterminal Logistics NV, för det tredje mellan Louis De Vos mot Belgische Staat

(Mål C-126/08) (1)

(Förordning (EEG) nr 2913/92 — Gemenskapens tullkodex — Uppbörd i efterhand av import- eller exporttullar — Bokföring av tullbelopp — Införande i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium — Införande i rapport anses utgöra bokföring — Översändande av en kopia av en rapport anses likvärdigt med en underrättelse om tullskulden enligt lag)

(2009/C 220/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Distillerie Smeets Hasselt NV, Belgische Staat, Louis De Vos

Motpart: Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, likvidator för Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh, Firma De Vos NV

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Cassatie van België — Tolkningen av artiklarna 217.1 och 221.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (i den lydelse som gällde år 1992) (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) — Uppbörd i efterhand av import- eller exporttullar — Huruvida det fordras att tullbelopp ska bokföras innan gäldenären meddelas — Begreppet införande i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium

Domslut

Artikel 217 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ska tolkas så, att medlemsstaterna kan föreskriva att tullbelopp som kommer från en tullskuld ska bokföras genom att beloppet förs in i en rapport som upprättas av behöriga tullmyndigheter, i vilken dessa konstaterar att en överträdelse begåtts mot tillämplig tullagstiftning.

(1) EUT C 142, 7.6.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen

(Mål C-165/08) (1)

(Genetiskt modifierade organismer — Utsäde — Förbud mot utsläppande på marknaden — Förbud mot att föra upp organismen på den nationella sortlistan — Direktiven 2001/18/EG och 2002/53/EG — Etiska och religiösa hänsyn — Bevisbörda)

(2009/C 220/16)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Doherty och A. Smytkowska)

Svarande: Republiken Polen (ombud: M. Dowgielewicz)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 22 och 23 i Europaparlamentets rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, s. 1) och av artiklarna 4.4 och 16 i rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 193, s. 1) — Nationell lagstiftning enligt vilken det är förbjudet att saluföra genetiskt modifierade sorter och att uppta dessa i den nationella sortlistan.

Domslut

1) *Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 22 och 23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG och enligt artiklarna 4.4*